

GHID PRACTIC AL
CREȘTINULUI ORTODOX

HRISTOS

Prietenul clipelor de grea încercare

Georges Barbarin

**HRISTOS, PRIETENUL
CLIPELOR DE GREA
ÎNCERCARE**

Editura Bizantină

**HRISTOS, PRIETENUL CLIPELOR
DE GREA ÎNCERCARE**

Un Prieten și un Mângâietor în clipe de grea încercare

Casa acestui Prieten nu are cheie și nici clanță. Putem intra la El fără să batem la ușă. Drumul către El este prin propria noastră inimă. El se interesează cu atât mai mult de cel care are nevoie de El. Acolo unde este El totul este pur, totul este viață și fața Lui este dragoste. În general, în durere și în suferință facem cunoștință cu acest Prieten unic. O dată ce L-am cunoscut și L-am simțit aproape, îi rămânem credincioși, pentru că nu ne mai putem lipsi de El. Ne obișnuim astfel să trăim viața Lui, și viața fără El este suferință, ca și cum soarele ar dispărea din viața omului.

Nimeni nu-I cunoaște identitatea precisă, căci cel ce ar putea s-o pătrundă ar fi el însuși Dumnezeu. Să ne mulțumim să-L slujim. Cu cât ne vom apropia mai mult de acest Prieten, cu atât Îl vom cunoaște mai mult și mai bine.

Și poate veți avea bucuria să-L întâlniți într-o zi. Ochii fizici nu-L vor vedea, dar

duhul va tresări de fericire, căci Iubirea cheamă iubire și Duhul cheamă duh.

Ați fost umilit? Binecuvântată fie umilinta voastră! Ea este o doctorie pentru voi. Meditați asupra ei. Nu sunt aleși pentru această încercare decât cei care sunt demni de ea. Nu esența individualității profunde și spirituale este înjosită, ci personalitatea superficială și mentală suferă în orgoliul ei. Cu cât vom fi mai atinși în personalitatea noastră, cu atât vom crește mai mult în individualitatea noastră, dacă vom ști să tragem o cât de mică lecție din umilirea trecătoare a suferinței.

Această umilire este dăunătoare celor slabi, dar este salutară pentru cei tari. Umilirea nu se datorează decât propriei noastre comportări și gândiri greșite. Nu păcatul ne condamnă, ci rumegarea lui și dragostea pe care o avem pentru el. Să facem măcar un pas în afara stadiului de gândire în care ne aflăm actualmente. Prietenul ne va sări în ajutor și ne va conduce mai departe. Avansați pe drumul desăvârșirii, nimeni nu mai are vreo putere să ne umilească. Nu

veți mai cunoaște nici un ofensator pe pământ, căci egoismul nostru va fi mort.

Niciodată nu suntem părăsiți. Ni se pare numai că suntem singuri, fără nimeni, cerem iubire numai de la oameni ca noi, din carne și sânge. Nu ne-a trecut niciodată prin minte să cerem iubirea divinului Prieten. Suntem abandonați numai când noi înșine ne abandonăm. Prietenul abia așteaptă cererea noastră. Nu ezitați, bateți la ușa conștiinței! Dacă o ascultați cu atenție, îi veți auzi răspunsul din interior și o lumină vă va inunda inima, iar căldura dragostei divine va pătrunde în voi. Eternul Prieten este permanent prezent, nu importantă numele și esența Lui. Principalul este că El nu ne părăsește niciodată. Cu cât Îi cerem mai multă dragoste, cu atât El ne oferă mai mult. *„Cereți și vi se va da, bateți și vi se va deschide!”*

Oamenii se plictisesc să vă asculte văicărelile și dorințele voastre. Prietenul divin nu este însă niciodată plictisit de voi, căci ceea ce vă preocupă pe voi îl preocupă și pe El. El este în același timp intermediarul

și distribuitorul, avocatul și judecătorul. Ce mai așteptați pentru a-L striga? Acolo unde este Prietenul, acolo este dragostea și unirea cu toți oamenii lumii. Îndepărtarea trupurilor apropie inimile. Cel capabil să suporte despărțirea este mult mai legat la întoarcere de ceea ce iubește. Nu există decât o singură și veritabilă solitudine - aceea a duhului.

Trebuie să știm că scăderea potențialului omenesc, fizic și moral, nu durează mult. În aceste clipe grele, când de multe ori slăbiciunea fizică sau boala influențează psihicul și invers, când durerea morală influențează starea sănătății, în toate aceste momente grele prima idee pe care trebuie s-o avem este că aceasta nu va dura prea mult și că nu suntem singuri. Omul dotat cu putere spirituală intensă își domină repede slăbiciunea trupului. Meditația și credința îl ajută, în timp ce omul dezarmat moralicește nu opune nici o rezistență slăbiciunii trupesti și descurajarea se instalează în mod cronic în inima sa. Pentru a vă smulge din această inerție, chemați în

ajutor Prietenul! Un mic efort, cât de mic, o inițiativă cât de neînsemnată, chiar la început, și asistența Cerului va amplifica efortul vostru! Voința de a acționa vine acționând, după cum foamea vine mâncând.

Nu lăsați niciodată dorința și acțiunea cea bună să se răcească! Invizibilul divin este prezent, vă așteaptă, vă asistă și lucrează cu voi. Ce pot face logica și autosugestia atunci când vine ruina și moartea peste voi? Și totuși Iov, plin de bube, în mizeria lui totală, a găsit puterea să-L laude pe Dumnezeu! Iisus i-a binecuvântat pe călăii Săi. Martirii au cântat imnuri de slavă în timp ce erau arși de vii. De unde și-au extras toți aceștia puterea și rezistența? De la divinul Prieten, pe care îl vedeau cu ochii sufletului, îl ascultau cu urechile sufletului, și această viziune a lor era așa de intensă încât acoperea chinurile lor trupești. Beți cu toții din acest izvor de apă vie! Prietenul este Același care a fost și pentru martiri și aceeași putere o are mereu. Totul este ca noi să dorim schimbarea în aceeași măsură în care au dorit-o acei eroi. Biserica Lui este în inima noastră, iar preotul nu este altul

decât noi înșine. Oferiți slăbiciunea voastră Prietenului pe altarul inimii voastre! Curățiți-l de toate buruienile pe care le-ați lăsat cu timpul să-l invadeze. Va transforma jertfa voastră, slăbiciunea voastră astfel oferită, în forță, în curaj, în putere, care va deveni la rândul ei pace!

Tu, călătorule obosit, care nu dorești altceva decât a pune povara jos și a te culca în mijlocul drumului, dacă ai cunoaște cât de aproape este, peste drum chiar, un han de adăpost unde hangiul îți este prieten chiar, cum te-ai năpusti într-acolo!

Ei bine, drumețule, intră chiar fără să bați! Intră în hanul vieții! Acolo fruntea îți va fi răcorită și picioarele îți vor fi spălate. Acolo vei găsi hrana credinței și a nădejzii și vei pleca mai departe întărit și refăcut.

Voi purtați în voi acest han ceresc fără să știți. La orice oră din zi și din noapte vă este deschisă poarta, iar hangiul binevoitor vă privește cu tristețe cum treceți mereu prin fața lui fără măcar să-l observați. El așteaptă mereu, vă iubește și vrea să vă vină în ajutor. De voi însă depinde totul.